

Tuhti raamattuopetus ja elävää seurakuntayhteyttä Huhtasuon kirkossa, Nevakatu 6, joka toinen sunnuntai klo 16.00 kaikenikäisille

”MISSIO GALILEA”, Matt. 4:12-25

JOHDANTO

Tämän vuoden alusta aloitimme leipäsunnuntaisamme uuden sarjan, jossa käsittelemme systemaattisesti ja perusteellisesti Matteuksen evankeliumia. Tämä sarja kestää useita vuosia. Osa pidetyistä opetuksista on myös jo nyt teksteinä tai lyhennelminä saatavissa internetistä www.leipasunnuntai.fi -sivustolta. Tänä sunnuntaina pääsemme sarjamme ensimmäisen jakson päätökseen, kun käsittelyssämme on Matteuksen evankeliumin neljännen luvun loppuosa.

Seuraavana kahtena kertana toukokuussa meillä on *Leipäsunnuntai Extrat*, mikä tarkoittaa sitä, että silloin käsittelemme erityisaiheita temaattisesti: ensimmäisellä kerralla tohtori Tapio Puolimatka opettaa ”Uskon, tieteen ja Raamatun” välisistä suhteista, hyvin ajankohtaisesta keskustelun alla olevasta aiheesta; ja toukokuun 17. päivänä Kansanlähetysoiston rehtori, niinkään tohtori Niilo Räsänen opettaa Raamatun pohjalta otsikolla ”Perhe on pahin. Onko?” - myös erittäin ajankohtaisista perhepoliittisista ja seksuaaliseettisistä kysymyksistä yhteiskunnassamme ja kirkossamme. Tervetuloa näihin extroihiin!

Matteuksen evankeliumiin ja siellä Jeesuksen Vuorisaarnaan palaamme syyskauden ensimmäisessä Leipäsunnuntaissamme, joka on 13.9. Opettajanamme silloin on lehtori Liisi Jokiranta.

Tämänkertaisessa Matteuksen evankeliumin tekstissä on kolme jaksoa: ensimmäinen niistä (4:12-17) kertoo Jeesuksen muutosta Galileaan, toinen Jeesuksen ensimmäisten opetuslasten kutumisesta (4:18-22), ja kolmas jakso kertoo Jeesuksen varsinaisen, julkisen toiminnan alkamisesta Galileassa (4:23-25) – tästä kaikesta tämänpäiväinen opetuksemme aihe ”*Missio Galilea*”.

Tätä aihetta aikoinaan miettiessäni, minulla taisi olla miellelyhtymä aikamme eri missioihin. Oli mahtavaa saada olla palvelemassa aikoinaan Billy Grahamin Missio Helsingissä. Joillakin meistä saattaa olla mieliinpainuvia kokemuksia Missio Leningradista, vielä useammilla on tuoreessa muistissa Missio Jyväskylä, jollekin meistä sydäntä lähellä saattavat olla kaupunkimissiot tämänpäivän Venäjällä tai Israelissa. Näistä olemme saaneet paljon rohkaisua ja ehkä itsekin tulleet siunatuiksi näiden missioiden kautta. Hyvä niin – oikein hyvä niin! (Kuka oli: Helsinki,

Leningrad, Jyväskylä...?)

Näissä missioissa on paljon samankaltaisuutta aiheemme, Missio Galilean kanssa. Mm. se, että kansaa oli paljon liikkeellä. Missio Galilealla oli kuitenkin aikoinaan suhteellisesti ottaen paljon, paljon suurempi merkitys ja vaikutus kuin millään edellä mainitsemistamme missioista. Sen ulkonaiset puitteet olivat erilaiset ja hyvin vaatimattomat verrattuna nykyajan missioihin – tiedotuksessa oli käytössä vain yksi metodi: *puskaradio!*

Mutta ei mennä asioiden edelle. Käydään nämä kolme tekstijaksoa järjestyksessään läpi.

Jeesuksen Kapernaumiin siirtymisestä luumme: **Matt. 4:12-17:**

12. Kun Jeesus sai kuulla, että Johannes oli vangittu, hän siirtyi Galileaan.

13. Nasaretiin hän ei enää jäänyt, vaan hän asettui Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin heimojen alueella.

14. Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan sana:

15. - Sebulonin maa ja Naftalin maa, Meren tie, Jordanin takainen maa ja muukalaisten Galilea -

16. kansa, joka asui pimeydessä, näki suuren valon. Niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, loisti kirkkaus.

17. Tästä lähtien Jeesus julisti: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!"

1. NASARETISTA KAPERNAUMIIN

Matteuksen kertoman mukaan Jeesus aloittaa julkisen toimintansa heti Johannes Kastajalta saamansa kasteen ja kiusauskokemuksensa jälkeen. Johannes vangittiin parannussaarnansa vuoksi, Jeesus jatkoi välittömästi samaa toimintaa ja Matteus kertoo tämänpäiväisessä jaksossamme aluillaan olevan toiminnan välittömistä vaikutuksista. Johannes Kastaja saarnasi parannusta ja hänen poistuttuaan näyttämöltä Jeesus jatkoi samalla linjalla.

Jae 12: Jeesus siirtyi Galileaan ja aloitti julkisen toimintansa nimenomaan siellä. Ymmärrän, että tällä oli ja on aivan tietty merkityksensä. Miksi juuri Galilea eikä juutalaisuuden ydinalueet?

Ensinnäkin siksi, niinkuin tekstimme (jae 14) kertoo, siksi että Vanhan Testamentin profetiat toteutuisivat ja siksi, että jo tässä Jeesuksen toiminnan aivan alkuvaiheessa tulisi esille evankeliumin vieminen kaikille kansoille, johon Matteus kirjansa lopussa tiivistää Jeesuksen toiminnan ja koko kirjansa tarkoituksen, Matt. 28: 19: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.” On merkille pantavaa, että

Jeesuksen julkisen toiminnan aloitus, jolla näytti olevan tosi suuri vaikutus kyseisessä yhteisössä, tapahtui juuri Galileassa, ei juutalaisuuden ydinalueilla. Toki Jeesus saattoi jo ennen tätä toimia Juudeassakin, mutta siitä meillä ei ole tarkkaa tietoa.

Jae 13: Juudeasta Galileaan palattuaan Jeesus ei jäänyt lapsuutensa kotikaupunkiin, Nasaretiin, vaan teki siitä tietoisin pesäeron. Luukas kertoo evankeliuminsa 4. luvussa siitä, kuinka hänen kotikaupunkinsa asukkaat hylkäsivät hänet, kun hän synagoogassa Jesajan kirjaa lukiessaan sovelsi kyseisen profetian sanat itseensä. Luukkaan 4. luvun jakeiden 18-19 mukaanhan tulevasta Messiaasta sanottiin näin:

”Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta.” (Eräs ystävämme, viime lokakuun alun Israelin ryhmämatkan osallistujista, lukee tässä kuvassa samaista raamatunkohtaa Jeesuksen ajan malliin rakennetun Nazareth Villagen rekonstruoidussa alkukirkon ajoilta peräisin olevassa synagoogassa. Ensi syksynä teemme muuten uudelleen vastaavan ryhmämatkan näille Missio Galilean tapahtumapaikoille, lisättyä parin päivän Jordanian osuudella. Matkalle voi ilmoittautua tilaisuuden jälkeen Kahviossa.)

Se että Jeesus luki nämä sanat ja sovelsi ne itseensä, oli synagoogaan kokoontuneille liikaa, he ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja yrittivät syöstä hänet alas jyrkän teeltä, siinä kuitenkin onnistumatta.

Jeesus oli näin ollen pakotettu lähtemään kotikaupungistaan ja hän päätyi Galilean järven rannalla olevaan Kapernaumiin eli Naahumin kylään. Siellä hän aloitti uuden elämän ja työnsä, luultavasti asettuen asumaan Pietarin taloon.

Silloisesta Kapernaumista on edelleen nähtävissä mm. toiselta vuosisadalta peräisin olevat synagoogan rauniot. Aivan sen vierestä on myös kaivettu esiin Jeesuksen ajoilta talon raunioita, jotka ovat saattaneet kuulua Pietarin taloon.

Tässä ”Naahumin kylässä” kukoisti Jeesuksen aikana kalateollisuus ja luultavasti sen vuoksi siellä täytyi myös olla veronkeräyspiste eli tulliasema. Tähän liittyen Matteus kertoo myöhemmin omasta kutsumisestaan juuri tulliasemalla, Matt.9:9.

”Kun Jeesus kaupungista lähtiessään kulki tulliaseman ohi, hän näki Matteusnimisen miehen istuvan siellä. Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua”, ja hän nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta.”

Tämä samainen Matteus on käsittelyssämme olevan kirjan, Matteuksen evankeliumin kirjoittaja. Matteus sanoo Kapernaumin alueen vastaavan muinaista Sebulonin ja Naftalin heimoaluetta. Ja sitten hän (**jae 14**) näihin viitaten osoittaa niitä koskevien

profetioiden täyttymyksen jakeiden 15-16 lainauksessaan.

Jakeet 15-16: Siis nämä jakeet ovat selvästikin Jesajan kirjan 8:23-9:1 täyttymys. Jesaja oli kirjoittanut aikanaan, noin 700 vuotta aiemmin:

” Aikoinaan Herra vei kunnian Sebulonin ja Naftalin mailta. Mutta kerran hän taas palauttaa kunniaan Meren tien, Jordanin takaisen maan ja muukalaisten Galilean. Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus.”

Tämän tekstin ydinkohta on selvä. Juuri siellä ja sieltä, missä ihmisten hengellinen pimeys ja tietämättömyys on suurinta, juuri sieltä, missä kaikkalainen pimeys on tiheintä, juuri siellä ja sieltä kirkkaus alkaa loistaa. Matteus haluaa välittää tämän viestin hyvin selvästi, kreikan *foos aneteilen autois* on sanatarkasti käännettynä *heille nousi valo*, jossa ”nousta”-sana on samasta juuresta kuin itämaan tietäjien näkyviin noussut tähti heidän kaukaisessa kotimaassaan. Ehkäpä joku vielä muistaa jotain tästä opetuksestamme helmikuun 22. päivän leipäsunnuntaiopetuksesta, jonka aiheenakin oli *Valoa idästä*. Nouseminen ja itä ovat kreikankielessä samasta kannasta. Matteus haluaa siis korostamalla korostaa, että *todellinen maailman valo* nousi ensimmäistä kertaa nimenomaan näkyviin täällä pakanoiden Galileassa – ja tämä juuri olikin Jumalan ja Kirjoitusten mukainen suunnitelma – niin piti tapahtua. Messiaan oli määrä tulla esiin juuri täällä ”Pakanoiden – *toon etnoon* - Galileassa”, mikä antaisi esimakua jo tulevasta lähetyskäskestä viedä evankeliumi kaikille kansoille – *panta ta ethnee*. Ja tässä on kysymys siitä samasta, josta Jeesus sanoo myöhemmin, Matt. 9:13: ***”En minä ole tullut kutsumaan hurskaita, vaan syntisiä.”***

Tässä yhteydessä on muuten hyvä panna merkeille myös se, että tuon ajan Galilea kokonaisuudessaan ei ollut mitenkään merkityksetön alue, vaikeivat juutalaiset sille paljoa arvoa antaneet. Roomalaisajan Galilean provinssi oli laajuudeltaan noin 80 x 40 kilometriä, mutta se oli hyvin viljavaa aluetta ja se oli hyvin tiheään asuttu. Josefus, joka toimi Galilean kuvernöörinä, kertoo, että Galileassa oli 204 kylää, joissa kussakin oli vähintään 15 000 asukasta, siis yhteensä yli kolme miljoonaa asukasta, mikä tuntuu tosi suurelta määrältä tuon ajan oloja ajatellen – tuskin tuolla alueella nytkään on aivan näin suurta asukasmäärää. On siis todellakin syytä huomata se, että Jeesuksen toiminta alkoi nimenomaan koko silloisen Lähi-idän tiheimmin asutulla alueella. Ja Josefus kertoo edelleen, että galilealaiset olivat luonteeltaan avoimia muutokselle sekä innokkaita uudistuksille. Toisaalta he olivat kovapintaisia ja rohkeita. Näin he olivat mitä parhaita kasvualustaa evankeliumille. Hurskaat Jerusalemin juutalaiset kutsuivat tätä aluetta ”Pakanain Galileaksi”, olihan se ollut aiempina vuosisatoina pakanakansojen käsissä ja siellä kreikan kieli, pakanalliset tavat ja ei-juutalaiset vaikutteet olivat valta-asemassa. Se oli myös tärkeä kaupallinen kauttakulun alue Damaskoksen ja Egyptin välillä, mihin viittaa nimitys ”Meren tie” (jae 15).

Mistään muualta lähialueelta Jeesukselle ei olisi löytynyt parempaa mahdollisuutta tavoittaa otollisempaa kuulijakuntaa kuin juuri tuon ajan Galileasta. Galilealaiset kyllä todellakin elivät moraalisen ja hengellisen kuoleman varjossa, mutta juuri heille valon olikin määrä alkaa loistaa. Jumalan suunnitelmille on monasti ominaista juuri se, että Hän liikkuu ja vaikuttaa paikoissa ja tilanteissa, jotka meistä tuntuvat kaikkein epätodennäköisimmiltä.

Tätä Jeesuksen Missio Galileaa voisi verrata myös siihen, miten hieman myöhemmin, alkukirkon varsinaiseksi lähetyskeskukseksi muodostui Syyrin Antiokia eikä suinkaan juutalaisten keskuspaikka Jerusalemi. Ja ehkä tässä voisi nähdä yhtäläisyyksiä myös meidän aikaamme siinä, että tämän ajan elävintä ja kasvavinta seurakuntaelämää ja evankeliumin nopeaa etenemistä tapahtuu aina vain enemmän varsinaisen ns. vanhan kristikunnan ulkopuolella, erityisesti Afrikassa, Etelä-Amerikassa ja tietyissä Aasian osissa.

Jae 17: Sitten muutama sana tämän ensimmäisen jakson viimeisestä jakeesta, siis jakeesta 17. Jeesuksen ja Johannes Kastajan julistuksen sisältö oli sama: parannussaarna – kuitenkin sillä erotuksella, että Johannes oli Vanhaan Testamenttiin viitaten korostanut omaa edelläkävijän rooliaan ennen Messiaan ja tämän valtakunnan tuloa. Jeesuksella taas kutsu parannukseen täyttää Vanhan Testamentin lupaukset häneen itseensä liitettyinä lupauksina valon nousemisesta ja loistamisesta pakanoille. Kun Jeesus julistaa taivasten valtakunnan tulemisesta lähelle, se tarkoittaa niin lähelle tulemistä, että Hänen myötänsä se onkin jo tässä ja nyt. Näin se Jumalan kutsu tulee Sinullekin, sitä ei tarvitse enää haikailla. Se on jo tässä ja nyt. Se on nyt tässä sanassa, mitä tänään luemme ja yritämme selittää ja ymmärtää. Ota se vastaan.

Johanneksen ja Jeesuksen parannussaarnojen suhteesta voidaan sanoa myös näin: Johannes Kastaja kuulutti Jumalan valtakunnan tuloa ja häntä seurasi Jeesus, joka kutsuu ja johtaa ihmiset sinne.

Avainsana tässä kutsussa on tuo kreikankielen sana: *metanoieite*, *kääntykää* tai *tehkää parannus*. Se on koko Uuden Testamentin ja kristillisen julistuksen avainsanoja ja sitä löytyy eri muodoissaan läpi Uuden Testamentin. Keskeisintä siinä on tietoinen *mielenmuutos*, *suunnanmuutos*, muutos jostakin johonkin toiseen.

Tämän kutsun kuulemista tarvitsemme mekin: ensiksikin aivan perustavaa laatua olevassa kysymyksessä Jumalan suhteen. Jumala kutsuu meitä luokseen, meitä, jotka olemme tietoisesti kääntyneet Hänestä pois päin. Tähän kuuluu luonnollisesti myös tietoinen syntiemme tunnustaminen ja halu niistä luopua ja etsiä siihen apua Jumalalta.

Toiseksi me tarvitsemme yhä uudestaan ja uudestaan, päivittäin ja jopa monta kertaa päivässä, aina vaan uudestaan, Hänen puoleensa kääntymistä ja Häneltä avun

pyytämistä, koska syntinen luontomme on aina taipuvainen kääntymään Hänestä pois päin.

Ja tässä yhteydessä on siis hyvä sanoa, joskin vain hyvin lyhyesti, jotain (toivottavasti) aivan keskeisintä tuosta kreikankielen *metanoia*- siis kääntymisen-, parannusenteko-, mielenmuutos-sanasta: Voi olla, että parannusjulistus meidän aikanamme mielletään usein lakihenkiseksi, jotenkin armon julistuksen vastakohtaksi. Ja sitähän tuo oikea *metanoia*-julistus ei todellakaan ole. Ja ehkä tästä väärästä käsityksestä johtuen, nykyään kuuleekin enää hyvin harvoin parannukseen, kääntymykseen, mielenmuutokseen kutsuvaa julistusta. Ja se on todella vahinko, sillä kääntymysjulistus ja Jumalan armon julistus oikein ymmärrettynä kuuluvat tiivistä yhteen ja edellyttävät toisiaan – ei oikeastaan voi olla toista ilman toista.

Oikein ymmärrettynä kutsu parannukseen ei näet ole perusteissaan ikävää vaatimusta vaan sisältää jo itsessään evankeliumia ja myönteisyyttä siinä mielessä, että se tarjoaa mielenmuutoksen kautta ulospääsyn synnin kahleista.

Kristillinen parannusjulistus ei kehota ihmistä hyväksymään itsensä, toteuttamaan itseään, unohtamaan menneitä, parantelemaan sitä sun tätä itsessään – ja niin edelleen: monia hyviä neuvoja, joita meille tarjoillaan joka tuutista. Mutta ei – tämä ei ole kristillistä kääntymys- tai parannusjulistusta. Se on jotain aivan muuta, itse asiassa aivan päinvastaista.

Kristillinen kääntymys tai parannus, mielenmuutos, ei ole vanhan rakennuksen korjaamista, vaan siinä revitään kaikki entinen (nimenomaan kielteinen, Jumalalle kelpaamaton aines) alas ja pystytetään kokonaan uusi bytinki. Siinä ei ole kysymys jonkinasteisesta vähittäisestä kehittymisestä, jotenkin hallitusta osittaisesta muutoksesta, ei edes parantumisesta tai eheytymisestä (vaikka nämä asiat sinänsä ovat kaikki hyviä – mutta ne eivät kuulu tähän!), vaan siinä on kysymys koko ihmisen, koko ihmistä koskevasta perusratkaisusta, täydestä kääntymisestä pois synnistä Jumalan puoleen. Parannus on ihmisen vastaus Jumalan kutsuun. Kun Jeesus kutsui galilealaisia: kääntykää, tehkää parannus, muuttakaa mielenne, muuttakaa suuntaa, niin ihmiset tekivät niin kokonaisvaltaisesti. Seuraavassa jaksossa Jeesus kutsui ensimmäiset opetuslapsensa, Pietarin ja Andreaan (jae 18) sanoilla: ***”Lähtekää minun mukaani, lähtekää minun matkaani, tulkaa ja seuratkaa minua.”*** Ja jakeessa 21 sama toistuu toisten veljesten, Jaakobin ja Johanneksen kanssa. Sama asia, kokonaisvaltainen ratkaisu Jeesuksen puoleen.

Parannus on ihmisen vastaus Jumalan kutsuun. Se on kyllä-vastaus Jumalalle. Ja se on ei-vastaus suhteessa omaan väärään menneisyyteen ja ehkä nykyisyyteen ja tulevaisuuteenkin. Tämä ratkaisu vapauttaa ihmisen elämään armosta. Ja me myös tiedämme sen, että tuon ratkaisummekin takana on vaikuttamassa itse Jumala.

Tämän verran siis parannuksesta tässä yhteydessä, kun se ikäänkuin pomppasi tekstistä esiin noin yleisesti laajempanakin raamatullisena käsitteenä.

Ja seuraavassa tekstimme jaksossa on todellakin konkretisoitu tämä Jeesuksen kutsu muutamien opetuslasten kohdalla. Sen käsittelemiseen käytämme nyt vähemmän aikaa. Teksti sellaisenaankin puhuu hyvin puolestaan ja se kuuluu: **Matt. 4:18-22**.

18. Kun Jeesus kulki Galileanjärven rantaa, hän näki kaksi veljestä, Simonin, toiselta nimeltä Pietarin, ja hänen veljensä Andreaksen. He olivat heittelemässä verkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia.

19. Jeesus sanoi heille: "Lähtekää minun mukaani. Minä teen teistä ihmisten kalastajia."

20. He jättivät heti verkkonsa ja lähtivät seuraamaan Jeesusta.

21. Sieltä jonkin matkaa kuljettuaan Jeesus näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen, Sebedeuksen pojat. He olivat veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa verkkojaan selvittelemässä. Jeesus kutsui heidätkin.

22. He jättivät heti veneen ja isänsä ja lähtivät seuraamaan Jeesusta.

2. JEESUKSEN KUTSU

Jae 18: Matteus kertoo Jeesuksen kulkeneen Galileanjärven rantaa pitkin. ... Järveä kutsuttiin myös Galilean mereksi sekä Gennesaretin järveksi ja kuten myös nykyään Kinneretin järveksi. Herodes Antipas rakennutti järven länsirannalle Tiberiaan kaupungin ja sen mukaan järveä kutsuttiin myös Tiberiaan mereksi. Sen vedenpinta on nykyäänkin noin 200 metriä merenpinnan alapuolella. Järvellä puhkeaa aika ajoin ankaria tuulenpuuskia. Jeesuksen aikana järvi mahdollisti kukoistavan kalastuseinkeinon harjoittamisen...

Edellisissä jakeissa esiintyi jo viittauksia tulevaan pakanalähetykseen. Nyt oli kuitenkin aika keskittyä valtakunnan evankeliumin kuuluttamiseen juutalaiselle kuulijakunnalle, jolta odotettiin vastakaikua.

Ensimmäiset, jotka täällä vastasivat kutsuun, olivat lujaa galilealaista tekoa olevat kalastajaveljekset Pietari ja Andreas. Jeesuksen kutsu sai heidät niin valtoihinsa, että he jättivät välittömästi tavaransa, työnsä ja perheensä voidakseen tulla Jeesuksen opetuslapsiksi. He olivat lujatekoista ainesta ja valmiita muutokseen. Sitä emme tiedä, oliko Jumala heitä siihen vielä jollain erityisellä tavalla valmistanut. Mutta heiltä ei puuttunut rohkeutta ja päättäväisyyttä uhrautuessaan Jeesuksen seuraajiksi. Ehkä se, että he olivat kalastajia, teki heidät jollain tapaa myös paremmin soveliaiksi nopeaan muutokseen ja uuteen elämäntyyliin. Sanoihan Jeesuskin tekevänsä heistä *"ihmisten kalastajia"*.

Noilla Galileanjärven vesillä hyviltä kalastajilta edellytettiin rohkeutta, kestävyyttä, peräänantamattomuutta sekä joustavuutta erilaisten kalastusmenetelmien käytössä. Kalastajan tuli osata hillitä itseään niin, ettei hän pelota kaloja tiehensä ja hänellä täytyi olla ennakointikykyä ja ymmärrys oikeasta ajoituksesta. Näitä taitoja tulnaisiin tarvitsemaan myös ”ihmisten kalastamisessa”. Nuo Galileanjärven korkeakoulussa oppineet raavaat miehet eivät suinkaan olleet tyhjänpäiväistä joukkoa vaan aikansa ammattiosajia. Heillä oli paljon tärkeitä, hyviä ominaisuuksia toimiakseen Jeesuksen opetuslapsijoukon ydintehtävissä, ja siinä he kaiketi onnistuivatkin hyvin – paitsi joskus, jolloin he olivat ”ihan pihalla” - niissä tosi tärkeissä paikoissa, joissa rohkeus sittenkin loppui – kuten Pietarin kieltäessä edes tuntemasta Jeesusta. Jokaisella oli varmaankin heikot hetkensä, joissa tai joiden jälkeen sitten Jumalan äärettömän suuri armo sai heidät kohdata ja heitä muuttaakin.

Jakeet 19-20: Kreikan kielessä on useita sanoja, jotka merkitsevät ”mukaan lähtemistä”, ”seuraamista”. Jakeessa 19 on sana *deute* ja samaa merkitsevä *akoluuthei* esiintyy Jeesuksen kutsussa opetuslapseuteen hyvin monissa muissa kohdissa. Kaikissa näissä tapauksissa Jeesuksen palvelutehtävän aikana *seuraaminen* merkitsi konkreettista, fyysistä Jeesuksen perään lähtemistä. Ei ollut kyse vain kuuntelijoista, yleisöstä, vaan nämä ihmiset lähtivät todellakin kulkemaan ympäriinsä Jeesuksen kanssa, kuten muutkin sen ajan esim. filosofien oppilaat, ja niin heistä tuli saman tien – sanoissimme – harjoittelijoita – he olivat oppisopimuskoulutuksessa.

Jakeet 21-22: Jakeissa 21-22 on hyvin samantapainen kutsutilanne kahden veljeksensä, Jaakobin ja Johanneksen kohdalla kuin edellisissäkin jakeissa – toki sillä poikkeuksella, että tässä tapauksessa veljesten seurassa oli heidän isänsä, mikä teki lähdistä Jeesuksen perään vieläkin dramaattisemman. Ja heidänkin kohdallaan oli varmasti niin, etteivät he suinkaan olleet lukutaidottomia, tyhmiä tai puutteenaista köyhälistöä. Hekin luopuivat paljosta lähtiessään Jeesuksen matkaan.

Ja näin tulemme tämän kerran viimeiseen tekstijaksoon: **Matt. 4:23-25**

3. MISSIO GALILEAN HUIPENTUMA – DIAKONIA JA JULISTUS

23. Jeesus kulki sitten joka puolella Galileaa. Hän opetti seudun synagogissa, julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta ja paransi kaikki ihmisten taudit ja vaivat.

24. Hänen maineensa levisi sieltä koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki erilaisista taudeista kärsivät ihmiset - niin pahojen henkien vaivaamat kuin kuunvaihetautiset ja halvaantuneetkin - ja hän paransi heidät.

25. Hänen perässään kulki suuri joukko ihmisiä. Heidä oli lähtenyt Galileasta ja Dekapoliin alueelta, Jerusalemita ja Juudeasta sekä Jordanin toiselta puolen.

Missio Galileasta tuli menestys, vaikkei se hyödyntänyt sen ajan joukkotiedotusvälineitä, joita olisi voinut olla roomalaisten virkamiesten sanansaattajat ja kaupungeissa annettavat julistukset. Mitään tällaista ei ollut käytössä, eikä niitä tarvittu. Kaikissa tilanteissa parhaaksi osoittautuva tiedotuskanava, *puskaradio*, toimi.

Tästä jaksosta voisi pitää pitkänkin opetuksen, mutta keskityn tässä vain mission olennaisimpiin osa-alueisiin menemättä jaekohtaisiin pohdintoihin.

Jeesuksen Missio Galilea sisälsi siis kolme keskeistä puolta: *opettamisen, julistamisen ja parantamisen*. Ne ovat asioita, jotka kuuluvat aina kristillisen lähetystyön keskiöön.

Aiemmin totesimme Josefuksen mukaan Galilean provinssissa ollen 204 kaupunkia tai kylää, joissa kussakin oli vähintään 15 000 asukasta ja näin ollen koko asukasluvun olleen noin kolme miljoonaa. Jos Jeesus vieraili jokaisessa mainituista taajamista, niiden läpikäyntiin meni kahden tai kolmen kylän päivävauhdilla noin kolme kuukautta ilman että jokaviikkoinen sapatinvietto olisi lisätty tähän lukuun. Kävikö Jeesus todella aivan jokaisessa taajamassa, sitä emme tiedä, mutta hyvin laajamittainen missio tämä joka tapauksessa oli. Senhän tiedämme, että Jeesus oli nimenomaan kiertävä saarnaaja joka toisti suurinpiirtein samaa aineistoa yhä uudelleen ja kohtasi samoja kysymyksiä aina vain uudelleen, sairauksia ja kaikenlaisia ihmisten tarpeita. Pelkän fyysisen rasituksen tässä kampanjassa on täytynyt olla hyvin suuri, niin Jeesuksella kuin hänen seuraajillaankin.

Mission vaikutukset ja hedelmät tuntuivat myös itse alueen ulkopuolella, esimerkiksi Syyriassa, joka oli vielä selvemmin aivan pakanallista aluetta. Ja kuulijoita ja ilmeisesti myös seuraajia tuli myös Dekapoliin alueelta, eli Galilean järven itäpuolelta, Jerusalemita, Juudeasta ja Jordan-joen toiselta puolelta. Menestys ja vaikutus oli hyvin laajaa.

Opetuksemme lopuksi lainaan osaa Eero Junkkaalan pitämästä opetuksesta Lähetysliiton ja KUA:n yhteyshenkilöiden valtakunnallisilta neuvottelupäiviltä Palokan kirkossa 26.1.2008 sekä hänen pitämästään jatko-opetuksesta samasta aiheesta Lähettipäivillä Ryttylässä 16.6.2008. Näissä muutamassa valitsemisani Junkkaalan diassa tulee mielestäni hienosti esille se, mitkä olivat myös Jeesuksen Missio Galilean keskeisimmät elementit:

Diakonia ja julistus – sanat UT:ssa

palvelu (διακονία) 34 kertaa

evankeliumeissa kerran (Luuk.10:40)

Apt + Paavalin kirjeet yli 30 kertaa

palvelu/avustaminen kohdistuu Jumalan seurakuntaan

myös: Paavalin ”tehtävä” (esim. Apt. 20:24)

palvella (διακονέω) 37 kertaa

evankeliumeissa 18 kertaa

lähes aina: palvella Jeesusta (esim. Matt. 8:15)

julistaa (κηρύσσω 61, εὐαγγελίζω 54) yhteensä 105 kertaa

palvelija (διάκονος) 29 kertaa

erilaisia merkityksiä

Jeesus

- julisti ja paransi, myös ruokki nälkäisiä
- auttoi edellyttämättä Jeesuksen seuraamista – mutta kutsui seuraansa
- parantaminen ei ollut itsetarkoitus vaan messiaaninen merkki
- ruokkimisihme tähtäsi ehtoollisopetukseen (Joh. 6)
- kultainen sääntö (Matt. 7:12)
- laupias samarialainen (Luuk. 10:25-37)
- viimeinen tuomio (Matt 25:31-46)

JEESUKSEN ELÄMÄ ON MEILLE ESIMERKKI, MUTTA JEESUKSEN KUOLEMA ON MEIDÄN PELASTUKSEMME

Yhteenveto

- Lähetyksessä julistus ja palvelu kuuluvat erottamattomasti yhteen.
- Käytännössä tarve ja aikajärjestys vaihtelevat.
- Kristittyjä ei ole kutsuttu poistamaan koko maailman köyhyyttä vaan julistamaan evankeliumia koko maailmalle.
- Siellä missä tavoitteena ei ole todistaa Kristuksen sovitustyöstä, siellä ei tehdä kristillistä lähetystyötä.

4. LOPUKSI

Kristillisen työn, siis lähetystyön keskeisimmät elementit ovat aina: ***opettaminen, julistaminen ja palvelu***. Tänään meitä on myös muistutettu kääntymyksestä, parannuksen tekemisestä, mieleemme muuttamisesta, kun olemme rikkoneet Jumalaa ja toisiamme vastaan. Itse kukin meistä tietää (näin ainakin toivon) omat syntimme. Haluammeko niitä katua ja haluammeko kuulla niihin synninpäästön? Sinulle, joka tätä kaipaat, sanon Jumalan palvelijana, että kaikki Sinun syntisi ovat Jeesuksen tähden täydellisesti anteeksiannetut. Vapauttakoon tämä sana Sinut rauhaan ja iloon. Tämän anteeksiantamuksen saamme myös konkreettisesti osaksemme Kristuksen ruumissa ja veressä, jotka meille tarjotaan, kun käymme ehtoollisen viettoon. Ja kaiken tämän lisäksi voit vielä tarvitessasi kääntyä tilaisuuden jälkeen rukouspalvelijoiden puoleen, joiden kanssa voit tuoda asiasi sanallisesti Jumalan tietoon.